

Toomas Kruusimägi

Anu Parts

Mida kujutab endast IB õppekava?

R a i v o J u u r a k

Tallinna inglise kolledži üks 11. klass alustas möödunud sügisel tööd rahvusvahelise International Baccalaureate'i (IB) õppekava järgi. Uue ettevõtmise muljetest räägivad kooli direktor Toomas Kruusimägi, õppedirektor Anu Parts ning õpilane Karl Hendrik Thomson.

Toomas Kruusimägi meenutab, et nägi IB õppekava järgi töötavaid klasse esimest korda 1989. aastal Rootsis. Küllastas siis tollase 7. keskkooli õpilaste rühmaga Stockholm Kungsholmeni kooli, kus sai käia IB õpilaste tundides. Talle hakkas IB metoodika kohe meeldima ja Tallinna tagasi jõudnud, rääkis ta nähtust ka tollase 7. keskkooli direktorile, kuid Eesti ühiskond ei olnud selleks siis veel valmis. Kuuldavasti ei rakendatud IB programmi ka Ene Graubergi eragümnaasiumis, millest kasvas hiljem välja akadeemia Nord.

Kui Toomas Kruusimägi valiti 1999. aastal inglise kolledži direktoriks, hakkas ta IB õppekavaga põhjalikumalt tegelema. Plaan oli selline, et kõigepealt rakendatakse IB õppekava ja seejärel ehitatakse koolile spordihoone. Paraku selgus peagi, et betooni valamine läheb kiiremini kui õppetöö sisuline ümberkorraldamine. Nii jõutigi IB-ni alles pärast spordihoone valmimist.

Millal hakkasite IB-ga järjekindlamalt tegelema?

Toomas Kruusimägi: „Sellest hakkasin rääkima nii õpetajate, õpilaste kui ka lapsevanematega 1999/2000. õppeaastal, aga suure mürinaga läks asi käima 2005/2006. Enne seda käis rühm meie õpetajaid 2002. aastal Lätis, kui Riias hakkas esimene gümnaasium tööle IB õppekava järgi. Riias oli vastav õpetajakoolitus ja meie õpetajad osalesid seal, et saaks selgema pildi, mis see IB on.”

Anu Parts: „Viis aastat tagasi võtsime gümnaasiumiastmes kasutusele perioodõppe. See oli ettevalmistus IB õppekavale üleminekuks. Õpetajad mõtlesid läbi, kuidas õpetada siis, kui nädalas on kahe üksiku tunni asemel viis tundi. Üks paaristund on tunduvalt efektiivsem kui kaks üksikut.”

Miks IB rakendamine siiski nii palju aega võttis?

TK: „Rahvusvahelise bakalaureuseõppe organisatsioon IBO (International Baccalaureate Organisation) jälgib väga

rangelt kvaliteeti. Koolile, kus ei ole nõutaval tasemel õpilaskontingenti, õpetajaid, õppekava, juhtkonda ja kus kooli omanik IB programmi ei toeta, akrediteeringut ei anta. See tähendas põhjalikku eeltööd. Kõigepealt pidime endale õpetajatega IB õppekava filosoofia selgeks tegema. Siis hakkasid õpetajad ennast inglise keeles täiendama, sest IB aineõpetaja on ühtlasi keeleõpetaja. Esseesid kirjutatakse siin ka keemias, bioloogias, ajaloos. Ladusalt kirjutama õpetamine ei ole IB programmis ainult eesti keele õpetaja töö.”

AP: „Lisaks kohapeal toimunud inglise keele koolitusele käisid kõik õpetajad ka IBO kursustel. Üks osa õpetajatest omandas lõimitud aine- ja keeleõpetuse metoodika (CLIL), nad said selleks Comeniuse programmi stipendiumi. Paralleelselt käis ainekavade väljatöötamine, mis oli algul päris piinarikas protsess. Esiteks tuli aine maht ära jagada mitte ühe, vaid kahe aasta peale, sest ainekava ja õpikud on IB programmis 11. ja 12. klassile. Teiseks tuli kõik ainekavad põhjalikult üksikute tundide haaval läbi mõtelda. Praegu ütlevad õpetajad, et see oli ainuvõimalik tee IB õppekava rakendamiseni jõudmiseks.”

TK: „IB õppekava ei ole dogmaatiline dokument, mis kõik täpselt ette annab, aga iga õpetaja peab iseenda jaoks küll kõik väga üksikasjalikult läbi mõtlema. Seepärast oligi ettevalmistusprotsess nii pikk, minul kestis see üheksa aastat. Kuid osalt jäi IB-le üleminek venima ka rahastamise segaduse pärast. Kindla rahastamisgarantiita akrediteeringut ei anta.

Olime ka väga põhjalikud, võtsime IBO-lt eelakrediteeringu, et endas täiesti kindlad olla, ja meile näidatigi meie nõrgad küljed ära. Lõpliku akrediteeringu andmiseks tuli kohale kaks IBO spetsialisti. Nad vestlesid õpilaste, õpetajate, lapsevanemate, juhtkonna, hoolekogu ja koolipidajaga. Tagasiside oli hea, märgiti, et kõik osalised on asjast huvitatud ja piisavalt kursis.

Nüüd õpetame esimest aastat IB õppekava järgi. Nelja aasta pärast peame esitama sisehindamise raporti. Siis on meil juba kolme aasta lõpetajad olemas. Eksamitulemuste põhjal otsustatakse, kas meie akrediteeringut võib pikendada.”

Kas eksamile tuleb IBO vaatleja?

TK: „Võib tulla, aga ei pea tulema. IB eksam on kõikidel koolidel üle maailma ühel ja samal kellaajal, IBO peakorteriali lihtsalt ei jätku igale poole saatmiseks inimesi. Kuid IB õppekavas on sätestatud ka akadeemiline ausus – eeldatakse, et kool ei peta. IB eksamid ei ole väga faktipõhised, vaid mõtlemist eeldavad, ülesanded on kohapeal lahendatavad, mis muudab petmise ka raskeks. Igaks juhuks kõik eksamivastused dokumenteeritakse ja saadetakse IBO peakorterisse. Suulised vastused salvestatakse digitaalselt.”

Tallinna saksa gümnaasium võttis saksa keeles õpetamiseks tööle kümme sakslast...

TK: „Meie esimesel aastal ühtki õpetajat juurde ei võtnud, ehkki juttu sellest oli. Otsustasime siiski toetada oma õpetajate arengut. Neile oli ja on see praegugi suur piiride avarumine. Ka geograafilises mõttes, sest nüüd on neil häid tuttavaid Jaapanis, USA-s, Lätis, isegi Aafrika riikides. Internetifoorumis saavad nad omavahel pidevalt kokku. Järgmisel aastal on meil IB programmi jaoks juba rohkem õpetajaid ette valmistatud. Kui keegi näiteks haigeks jääb, on asendaja olemas.”

Kui palju IB-le üleminek maksma läks?

TK: „Praegu saame hakkama 1,5 miljoni lisakrooniga 23 õpilasega klassi kohta. Selles summas on ka õpetajakoolitus, mis on üsna kallid, samuti õpikud, tasu füüsika, keemia, bioloogia laboratoorse tööde eest Tallinna tehnikaülikooli laborites.”

Kas rahvusvaheline haridus on kalline?

TK: „Rahvuslik samuti. Meie uus riiklik õppekava näeb ette mitut IB õppekavaga lähedast arengut: suurem õppijakesksus, rohkem valikuvõimalusi ja praktilisi töid, õuesõpet jne. Enamiku koolide puhul eeldab see lisarahastamist, olgu siis kohaliku omavalitsuse või riigi poolt. Viljandi riigigümnaasiumi puhul on nüüd tõdetud, et uus koolimaja maksab umbes 70 miljonit, kuid maksta tuleb ka õpetajate ümberõppe eest, sest konstruktivistlikku lähenemist tundmata pole võimalik uut õppekava ellu viia, raske on mõista rühmatööd ja analüüsil põhinevat õpet.

Eesti õpetajate baaskoolitusse oleks ka ilmselt lisaraha vaja – võõrkeeleõppeks. Tänapäeva õpetaja peaks valdama vähemalt üht võõrkeelt perfektselt, muidu jääme muust maailmast maha. Comenius pakub õpetajatele väga häid tasuta koolitusprogramme, aga huvilisi ei jätku. Võõrkeelt valdavad õpetajad on need juba läbi teinud, teised aga taotlusi ei esita. Hea võõrkeeleoskuseta ei saa vajalikke tekste lugeda. Edward de Bono „Kuu mõttemütsi” ilmus originaalis 24 aastat tagasi. Meil ilmus selle tõlge alles 2009. aastal. Selle ajaga jõudis vastsündinud inimene suureks kasvada, ülikooli lõpetada ja tööle asuda.”

Mis on IB õppekava tuum?

TK: „Põhiline on see, et IB õpilane koostab endale ise õppekava. See koosneb kohustuslikest ja vabalt valitud ainetest. Kohustuslik on matemaatika, kuid matemaatikat saab ka valida, sest IB programmis on majandus- ja finantsmatemaatika, matemaatiline analüüs jms. Meie koolis on esialgu siiski üksainus matemaatika. Teiseks õppeaineks peab õpilane valima oma prima keele, milleks on tavaliselt tema emakeel, kui aga õpilane oskab mõnd võõrkeelt emakeele tasemel, võib ta valida ka selle endale põhikeeleks. Loodus- ja sotsiaalteaduse valdkonnas tuleb valida

kummagi alt üks õppeaine – keemiast, füüsikast, bioloogias üks; ajaloo, filosoofiast, sotsioloogiast, psühholoogiast, pedagoogikast, eetikast jne üks. Täiesti vabalt võib õpilane valida loodus- või sotsiaalanimate valdkonnast lisaineid, kunstiaineid, infotehnoloogiat jne. Mõnes IB koolis on valikuvõimalused väga laiaks aetud.”

AP: „IB õppekavale on iseloomulikud kaks erilist õppeainet, mida Eesti kool veel ei tunne: *Theory of knowledge* (TOK) ja *Creativity, Action, Service* (CAS). TOK-is ehk teadmiste teoorias arutatakse, mis on teadmine, kuidas me õpime, miks me just niimoodi õpime, miks näiteks matemaatikas arenesid mingil perioodil välja just sellised teadmised, kuidas nad olid maailma arenguga seotud. TOK lõimib teadmisi, mis on eri õppeainetes omandatud. Sinna juurde käib reflekteerimine. Õpilane analüüsib kirjalikult oma õpinguid, kogemusi, arengut.

CAS ehk loovus ja sotsiaalne aktiivsus suunab õpilasi tegelema loominguga, ühiskondlikult vajaliku tegevusega, end sportlikult arendama. Sporti võib teha kooli juures, aga ka väljaspool kooli tegutsevates klubides ja ringides. Võib näiteks iseseisvalt jõusaalis käia ja sealsetelt treeneritelt kooliga kokkuleppel arvestuse saada.”

Kas suur vabadus ei vii kergete valikuteni?

AP: „Seda kardetakse, kuid IB programm annab just väga suure süvenemise võimaluse: kuna õppeaineid on vähem, siis saab neid õppida põhjalikumalt. IB õppekavas võetakse 11. ja 12. klassis enamikus ainetes (matemaatikas, keemias, bioloogias, psühholoogias) läbi materjali, mida riiklikus õppekavas polegi ja mis tuleb alles ülikooli esimesel-teisel kursusel. Nii suur akadeemiline sügavus on meie õpetajatelegi väljakutse.”

Kui suur revolutsioon IB-le ülemineks Eestile on?

AP: „Kas just revolutsioon, kuid haridusuuendus kindlasti. Tegemist ei ole pelgalt üleminekuga inglise keeles õpetamisele, vaid ka põhimõtteliselt uut moodi õpetamisele, kus keskne on põhimõte, et õpetaja ei tea kõike, vaid õpib koos õpilastega. Teiseks on uus see, et IB klassis õpitakse 7–12 õpilasest koosnevates rühmades ning teine õpilane muutub sageli ise ka õpetajaks. Kui nad rühmas koos õpivad, siis nad ka õpetavad üksteist. Teises keeles õppimise korral ei jõuagi õpetaja päris iga üksiku õpilaseni ja õpilased arutavad asju omavahel, loevad tööjuhendit, püüavad koos seda mõista ja otsivad lahendusi. Kolmas uuendus Eesti jaoks on kahtlemata see, et IB õppekavas puudub jooksev hindamine, pannakse ainult semestrihindeid. Kokku on päris palju uut.”

TK: „IB õppekava ei näe ette jooksvat ega periooditi hindamist, on ainult eksamihindend. Kool ise otsustab, kuidas ta pideva hindamiseta õpilastele tagasisidet annab. Soome IB koolides, kus olen käinud, ei panda üldse jooksvaid hin-

deid, on ainult suuline ja kirjalik tagasiside. Iga semestri lõpus tuleb kokkuvõtlik hinne, mis baseerub ühel tööil. Meil osa õpetajaid paneb siiski vahel ka perioodihinde, kuid kõik õpetajad annavad õpilastele pidevalt suulist tagasisidet.”

Miina Härma gümnaasiumiga pahandati välismaa õpikute kasutamise pärast.

TK: „Ei mõista senini, miks sellest skandaal tehti. Ainult teatud õpikute lubamine on ju tsensuuri või mõne kirjastuse eelistamise maiguga. Aga mida siis teha, kui Eestis ei kirjastatagi õpikuid, mida vajavad keskmisest kõrgemal tasemel õppivad õpilased? Arvan, et tuleb võtta lihtsalt parim õpik, mis olemas on. Kas või Venemaalt, kus kirjastatakse praegu väga häid matemaatika-, füüsika- ja keemiaõpikuid. Tänapäeval on võimalik õpikud ka üldse kõrvale jätta, sest internetis on kõik olemas.”

Kuidas on õpilased IB vastu võtnud?

TK: „Õpetajad märgivad, et IB õpilaste motivatsioon on üllatavalt kõrge tänu sellele, et õpilased saavad ise valida, mida õppida. On suur vahe, kas sulle antakse ette 13 õppeainet, mis sa pead kolme aasta jooksul ära õppima, või saad peaaegu kõik ained ise valida. Näiteks füüsika võtad, aga keemiat mitte jne. Kui õpilane valib ise, ei saa ta kedagi teist süüdistada, peab hakkama saada. Ja saab ka. Inglismaal uuriti 2009. aastal, kuidas spordialade vaba valik mõjutab õpilaste tulemusi. Selgus, et mida rohkem saab õpilane ise alasi valida, seda paremad on tema sportlikud tulemused. Mis on igati loogiline, sest õpilane valib ju sellise ala, mis talle meeldib ja kus ta kindlasti hakkama saab. Seesama mehhanism toimib ka akadeemilisel poolel. Ühele õpilasele sobib rohkem keemia, teisele bioloogia, kolmandale füüsika, neljandale keeled või filosoofia jne.”

AP: „Motivatsioon ei parane muidugi päevapealt, aga esimese poolaasta lõpul on juba selgelt näha, et õpilased võtavad endale kevade poole märksa rohkem vastutust kui septembris. Õpetajad ise avastavad ja õpivad IB programmi puhul täpselt samamoodi kui õpilased.”

TK: „IB programm valmistab noori ette ülikooliks. Ülikoolis koostab iga üliõpilane endale ise õppekava.”

AP: „Õpilased suhtuvad IB õppekavasse hästi. Kui meil oli *learning conference*, kus õpilased tutvustasid IB õppekava lapsevanematele, ütlesid nad seal ainult kiidusõnu. Nad rääkisid, kui palju nad on õppinud, kui huvitavad on olnud TOK-i tunnid. Pärast konverentsi laususid paljud: „Oi, ma oleksin tahtnud neile veel sellest ja sellest rääkida!” Praegusele kümnendale klassile IB programmi tutvustades rõhutasid õpilased, et „seal on kõik teistmoodi”. Kui lapsevanemad kohtusid IB õpetajatega, oli sealgi jutt palju sisulisem kui tavalistel lapsevanemate koosolekutel.”

TK: „Palju on teha, aga põnev on!” on õpilased mulle öelnud. Riikliku õppekava järgi on ka palju teha, aga kahjuks

ei ole see sageli põnev. Igatahes on tore näha, kuidas noored särasilmselt maailma enda jaoks ise kokku panevad.”

Kas tulevikus muutute ülelinnaliseks põhikoolita IB gümnaasiumiks?

TK: „Kui põhikooli ja gümnaasiumi lahutamine päevakorda tõusis, arutasime meiegi läbi mitu versiooni, kuid ei näinud põhikoolist loobumiseks õigustust. Esiteks ei ole inglise keele tase Eesti koolides veel piisavalt hea. Isegi 200 noore leidmine, rääkimata 700-st, kujuneb mõõndusteta raskeks. IB õppekava on jõukohane neile, kes suudavad 9. klassi lõpus teha inglise keele riigieksami umbes 80 punktile. Seda taset veel ei ole. Teiseks ei kasutata praeguses Eesti koolis piisavalt selliseid õppemeetodeid, mis võimaldaksid noorel kiiresti lülituda IB süsteemi. Õpilased pole harjunud iseseisvalt tõsiseid otsuseid langetama, põhikooli lõpus paljud veel ei tea, missugune õppeaine või ainetate valdkond neid kõige rohkem huvitab, kus neil on häid eeldusi süvenemiseks. Meie oma koolis valmistame õpilasi sellele küsimusele vastamiseks ette 8. klassist alates. Enamikus Eesti põhikoolides nende suurte valikutega palju ei tegelda, küll aga Inglismaal ja Anglo-Ameerika riikides.”

AP: „Mõnes koolis sellega siiski tegeldakse. Meie 10. klassi pääseb konkursi alusel alati ka teiste koolide õpilasi, kellel on inglise keele tase väga hea ja kes teavad täpselt, mis neid kõige rohkem huvitab.”

TK: „Inglise keele oskus on tõesti kõigil paranenud, kuid jääb paraku tihti pealiskaudseks, näiteks arvutimängude keeleks. Teiseks on mõnel õpilasel väga hea hääldus ja isegi rikas sõnavara, kuid ta ei väljenda selles keeles omaenda mõtteid, vaid ainult tsiteerib teisi. Sellisel juhul on IB õppekava järgi väga raske õppida.”

Kas teise paralleelklassi viite ka IB-õppekavale?

TK: „Seda plaani meil praegu pole. Kogume esialgu ühe klassiga kogemusi.”

AP: „Teatud mõttes meil juba ongi IB ka teistes klassides kasutusel, sest sageli õpetab IB õpetaja tavaklassis niisamuti nagu IB klassis, ainult et eesti keeles. Eriti on seda märgata 10. klassis, mis valmistab noori IB õppeks ette, aga ka nooremates ja vanemates klassides. Tõhusad õppemeetodid levivad kiiresti. Teiseks märkab IB õpetaja riiklikus õppekavas asju, mis on seal kogu aeg olnud, aga mis pole teda seni kõnetanud. Näiteks kujundav hindamine, mis lubab ka tavalises koolis jooksvatest hinnetest loobuda. Või õpilase sotsiaalsed oskused, mis tal peaksid põhikooli lõpuks omandatud olema.”

Kas inglise keeles pole kõige parem õppida siiski Inglismaal, Austraalias, Kanadas?

AP: „Mida hiljem noor välismaale õppima läheb, seda tõenäolisemalt tuleb ta sealt Eestisse tagasi. Mida noore-

malt läheb, seda raskem on tal naastes siinse riikliku õppekavaga harjuda.”

TK: „Välismaal on igasuguseid koole ja igaüks ei pruugi seal siinsest paremasse kooli sattuda. Peame pakkuma noortele võimalikult head haridust ikkagi kodumaal. Kõigil pole võimalik minna hea hariduse pärast välismaale. Noored väärivad parimat haridust siinsamas.”

Mida te IB-st meie riiklikku õppekavasse üle võtaksite?

TK: „Minul on kindel usk sellesse, et gümnaasiumiõpilane peab saama õppeained rohkem ise valida. Ma ei leia, et kõik õpilased peaksid kõiki loodusaineid võrdses mahu õppima: keemiat, füüsikat, bioloogiat. Sama sotsiaal-teadustega: psühholoogia, filosoofia, sotsioloogia. Minu arvates piisab, kui õpilane valib kummastki valdkonnast ühe aine ja õpib seda siis tõesti põhjalikult. Teiseks ei tohiks gümnaasiumis kunsti, muusikat ja sporti suruda 45 minutit kestvatesse tundidesse. Huvi ja tahe nendes valdkondades tegutseda kujuneb välja põhikooli lõpuks, sealt edasi peaks noor käima juba oma eelistuste järgi kuskil sporditreeningul, laulukooris, kunstiklubis. Mitte nii, et nüüd läheme kõik 45 minutiks ujuma, ehkki suurem osa õpilastest ujuda ei armasta. Meie IB õpilased valivadki ise, kuidas nad spordiga tegelevad. Osa kasutab meie spordihoonet, teine osa teeb kuskil mujal viis korda nädalas trenni. Kui koolil on vaja mingil alal võistkond välja panna, harjutavad nad võistkonnana. Noored peavad siin ise teadlikult valida.”

AP: „Mina rõhutaksin ka meie riiklikus õppekavas rühmana õppimise tähtsust. Kui noor peab tööle asudes tegema kogu aeg teistega koostööd, tuleb seda harjutada juba koolis. Aga mitte nii, et tehakse natuke rühmatööd ka, vaid et õpitaksegi koos: lahendatakse matemaatikaülesandeid, vaadatakse koos üle, kas kõik läks õigesti, antakse tagasisidet üksteise kirjatöödele. Koos õppimine võiks kanduda kõikidesse Eesti koolidesse. Lauad ja toolid tuleks klassides nii paigutada, et õpilased saaksid omavahel vabalt mõtteid vahetada. See väike asi annab palju uusi sädemeid. Õpilased peavad saama ise tegutseda, aga mitte pseudoülesandeid lahendades, vaid endale tähtsaid asju tehes. Isegi rahutu loomuga klassi on võimalik tööle rakendada, kui neil on ülesanne, mille kallal neile meeldib pusida, kui nad saavad omavahel arutada. Loomulikult ütleb mõni sekka ka seda, et ta vaatas eelmisel õhtul üht põnevat filmi, kuid natukese aja pärast on ta jälle ülesande juures tagasi. Frontaalse õppe puhul on tüüpiline, et õpetaja esitab küsimuse ja ise vastab, missugust vastust ta oleks õpilastelt oodanud. Sellise õppe kasuteguriks peetakse viit protsenti. Rühmana õppimise korral esitavad õpilased õpetajale küsimusi ja sel juhul on õppe kasutegur 90 protsenti

ringis. Muidugi võtab aega, enne kui õpilased küsima õpivad.”

Kas individuaalõppe kasutegur oleks sada protsenti?

TK: „Individuaalset juhendamist on vaja, kuid kas õpilane tahab endale ühtainust vestluspartnerit? Nelja-viiekesi arutada on märksa kütkestavam. Sellepärast lähtubki IB õppekava üheskoos õppimise põhimõttest. Õpetaja ei tohi olla ainus, kes võtab sõna ja jagab teadmisi. Õpilaste omavaheline tagasiside on tähtis: kellel missugused rollid on olnud, kuidas keegi nendega hakkama on saanud. See on väga efektiivne napi tunniaja kasutamise võimalus kõikideni välja jõuda. Kõige suurem mõju on õpilasele enesehindamisel ja kaaslaste hinnangul talle.”

AP: „Õpetajate omavaheline koostöö tuleks riiklikku õppekavasse võtta. Õpetaja ööpäev on ainult 24 tundi pikk ja ta ei jõua kõike ise õpetada. IB programmis on see teadmiseks võetud ja meie õpetajad on omavahel põhjalikult läbi arutanud, mida kõik ühiselt harjutavad, mille eest igaüks eraldi vastutab.”

TK: „Kui õpetajad ise ei tee koostööd, ei õpeta nad koostööd tegema ka oma õpilasi.”

Ameerikas on rühmana õppimine juba vana asi.

AP: „Oleme harjunud mõtlema, et Ameerikast tulevad rämpstoidid ja vägivallafilmid, kuid hariduslik mõte, mis sealt tuleb, on sügavalt positiivne. Neil on igal meetodil teaduslik põhjendus taga, nende meetodeid on piisaval määral katsetatud ja uuritud.”

Mis õpetajat kõige rohkem mõjutab?

AP: „Nagu õpilastki – tagasiside. Näiteks lahtiste tundide andmine ja neile järgnevad arutelud. Mõned õpetajad pidasid varem lahtist tundi formaalsuseks, mis tehakse linnukese pärast, kuid lahtine tund on parim täiendusõpe. Lõimitud aine- ja keeleõppenädalal olid ka meie koolis lahtiste uste päevad, et huvilised saaksid meie IB tunde vaatamas käia ja tagasisidet anda.”

TK: „Riiklikus õppekavas võiks olla rohkem seda, milles on Eesti koolil häid kogemusi. Näiteks lõimitud aine- ja keeleõpe on meie vene koolides olnud juba üle kümne aasta kasutusel ning ennast tõestanud, kuid me ei rakenda seda eesti koolis võõrkeele õpetamisel. Miks? Lõimitud aine- ja keeleõppe harjutustes ja raamatutes on palju sarnast IB õppekavaga, lihtsalt gümnaasiumi tasemel on mängulist elementi vähem.”

AP: „LAK-õppe rakendamine põhikoolis oleks suurepärase ettevalmistuse IB õppekavale üleminekuks gümnaasiumis.”

ÕPILASE PILGUGA

**Vastab inglise kolledži
IB klassi õpilane
KARL HENDRIK THOMSON.**

Millega on IB õppekava üllatanud?

„Sellega, et aega on vaja nii täpselt planeerida. Algul arvasin, et kõik tuleb lihtsamalt. Alguses tuli ka: jaksu oli rohkem. Aga kevadel hakkas juba väsimus vaevama ja siis tulid just raskemad ülesanded: inglise keeles tuli ära anda essee, matemaatikas oli vaja Hiina rahvaarvu viimaste aastate statistika valemite ja graafikute abil läbi töötada. Pidime pakuma oma prognoosi. Bioloogias oli palju laboritöid.”

Kuidas rühmas õppimine sobib?

„Mulle meeldib. Prantsuse keeles on meil ainult seitse õpilast rühmas ja diskussioonidest on palju tulu, sest igaüks saab rääkida. Kõigi arvamused lähevad kõigile korda. Selliseid õpilasi ei ole, keda ei huvita. Inglise keeles on meid ka seitse õpilast rühmas ja sealgi annavad diskussioonid väga palju.”

Kuidas õppeainete valik õnnestus?

„Valisin täpselt kümnesse. Kõik, mis ma võtsin, avaldab mulle senimaani muljet. Minu kõrgema taseme ained on ajalugu, prantsuse ja inglise keel. Inglise keele väljendusoskus on mul palju paranenud. Inglise kirjandus osutus nii huvitavaks, et mul on tekkinud lausa kirg selle aine vastu. Eesti keele seevastu jätsin kõrvale, sest selle vastu erilist huvi pole. Õpin inglise keelt emakeele rääkija tasemel. Kolm õpilast 23-st ei ole valinud eesti keelt. Mul on kolm võõrkeelt: inglise, prantsuse ja vene. Kui tahan diplomaadiks saada, on mul tugev keelebaas all. Loodusainetest valisin bioloogia, lootes pääseda keemiast, mis mulle eriti ei meeldi, kuid selgus, et bioloogiastki on keemiat tublisti. Bioloogia on ikkagi huvitavam kui lihtsalt keemia.”

Kas tahad tõsiselt diplomaadiks saada või ütlesid niisama?

„See on üks kindlmaid sihte, kuhu poole pürin. Meil tuleb kahe aasta lõpuks kirjutada *extended essay*, mis on sisuliselt bakalaureusetöö. Teen selle prantsuse keeles ning usutavasti Eesti ja Prantsusmaa diplomaatilisest suhetest. See on sõnavaraliselt raske ja eeldab uurivat jõudu. Teen inimestega intervjuusid, kindlasti tekib kontakte, mida ei oska veel arvatagi. Suvevaheajal saan sellega põhjalikumalt tegelda. Ega suvel tööd vähemaks jää, lihtsalt graafik on vabam. Augustis kavatsen minna lõputöö pärast Prantsusmaale.”